

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiteľke **P. K.**, rod. B., naposledy bývajúcej v R., zomrelej X., vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 14 D 15/2009, o dovolaní dedičky E. M., bývajúcej v R., zastúpenej JUDr. Miloslavom Krausom, advokátom so sídlom v Bratislave, Jasovská 23, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2011 sp. zn. 16 CoD 57/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným uznesením na odvolanie dedičky E. M. potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Pezinok z 19. júla 2010 č. k. 14 D 15/2009-79, ktorým prvostupňový súd určil všeobecnú cenu majetku tvoriaceho BSM poručiteľky a pozostalého manžela sumou 149 083,43 €, a určil čo z toho majetku patrí do dedičstva a čo pozostalému manželovi, následne určil všeobecnú cenu majetku poručiteľky sumou 75 298,59 €, výšku dlhov 3 175,11 € a čistú hodnotu dedičstva vo výške 72 123,48 €, ďalej potvrdil nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov, a pokiaľ ide o ornú pôdu rozhodol o jej nadobudnutí dedičom vlastniacim spoluvlastnícky podiel v ½ k nej s jeho povinnosťou vysporiadať sa s ostatnými dedičmi, a napokon rozhodol o odmene súdnemu komisárovi a o súdnom poplatku.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dedička E. M. dovolanie. Namietala v ňom, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov nemajú oporu v skutkovom stave a vec je nesprávne právne posúdená. Vytýkala súdom spôsob konkrétneho vyporiadania dedičstva a

hodnotu dedičstva považovala za podhodnotenú. Namietala tiež odňatie práva na prejednanie veci nezávislým súdom, pred ktorým by mohla vzniesť svoje námietky. Vzhľadom na uvedené žiadala napadnuté uznesenia okresného i krajského súdu zrušiť a pokračovať v konaní s tým, aby jej bolo umožnené zúčastniť sa prejednávania veci.

Ostatní účastníci konania o dedičstve sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolateľka napadla potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie citovaných uznesení, preto jeho prípustnosť z hľadiska charakteru napadnutého uznesenia neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Ohľadne námietky dovolateľky o odňatí práva zúčastniť sa konania na súde, dovolací súd z obsahu spisu zistil, že dedička E. M. sa riadne zúčastnila dňa 11. novembra 2009, 7. júna 2010 a 22. júna 2010 pojednávani na Notárskom úrade notárky JUDr. Jany Chovancovej, ktorá bola ako súdny komisár v zmysle § 38 O. s. p. poverením zo 16. februára 2009 poverená Okresným súdom Pezinok na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľke P. K., rod. B., zomrelej X.. V zmysle § 38 ods. 5 O. s. p. sa tieto úkony notárky považujú za úkony súdu. Odvolací súd na prejednanie odvolania dedičky E. M. v danej veci nebol povinný nariaďovať pojednávanie s poukazom na ustanovenie § 214 ods. 2 O. s. p., nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, prvostupňový súd nerozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem (§ 214 ods. 1 O. s. p.). Označeným postupom súdov jej preto nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Procesnú vadu konania v zmysle § 237 O. s. p. nezakladá ani prípadná neúplnosť skutkových zistení, na ktorých, podľa tvrdenia dovolateľky, súdy založili svoje rozhodnutia. Nesprávnosť skutkových zistení by mohla zakladať tzv. inú vadu konania, ktorou by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

Rovnako dovolateľkou namietaným nesprávnym právnym posúdením veci by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný

prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu z hľadiska správneho právneho posúdenia veci.

Možno preto uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok dedičky E. M. odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová